

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

34. An qui vovit ingredi religionem, si per annum in fornicationem non
inciderit, si in dicto anno culpa sua fornicetur, teneatur adimplere votum?
Idem est dicendum de illo, qui vovit sub conditione, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76432)

RESOL. XXXIII.

Quidam erat obstrictus vinculo voti Religionis, sed cum haberet sororem in gravi necessitate constitutam, quaesivit, an ex hac causa poterit differre Religionis ingressum, absque alia dispensatione? Et an in supradicto casu possit Episcopus dispensare, quia non in substantia voti, sed in sola dilacione dispensat? Ex part. 6. tr. 7. & Misc. 2. Ref. 54.

§. 1. Sanchez in summa, tom. 1. lib. 4. c. 20. num. 31. & 32. distinguit inter votum Religionis factum pro determinato tempore, vel absque vlla temporis determinatione: & affirmat votum absque vlla determinatione temporis emissum differri posse: quia illud non est censendum obligare, nisi pro eo tempore, quo commodè impleri potest. At si pro determinato tempore factum sit, dicit differri non posse ob fratum necessitatem: bene tamen ob necessitatem fororum in periculo impudicitiae existentium. Quia providere tali necessitati opus est tantæ charitatis, ut prudentis arbitrio videatur maioris obsequij diuini, quam præstantæ religionis ingressus.

2. Sed cum Suarez de Religione, tom. 3. lib. 5. cap. 6. num. 5. absolute neget tale votum differri posse, mediam viam ingreditur Caltrus Palaus tom. 3. tract. 16. diff. 1. punct. 7. §. 5. numer. 13. & verius existimat ob nullam fratrum, vel fororum grauem necessitatem differri posse propria auctoritate votum pro determinato tempore factum: nam stante illa necessitate licitus est religionis ingressus (ut ipsemet Sanchez concedit) & capax voti obligationis: ergo ex hac parte non est obligatio voti suspensa, neque etiam est suspensa ob nouam difficultatem quæ adit in exequendo illo ingressu: quia difficultas ex necessitate fratrum vel fororum proueniens est nimis ei extrinseca. Non igitur suspendere obligationem voti potest. Adde difficultatem superuenientem exculantem obligationem voti debere esse ita grauem, ut prudentis arbitrio censatur nouam rem promissam constituitur; quod in presenti non videtur esse: sæpe enim vouenti difficilior erit frater, immò amicos agentes desistere, quam forores periculo impudicitiae expositas, quibus subueniendis affectus non est. Neque placet quod dicit Sanchez excusari ab obligatione voti in casu fororum ob præstantius obsequium diuinum, quod videtur esse in subueniendis fororibus, & ab eis periculum impudicitiae præcauendo, quam in religionis ingressu. Nam si id verum esset, licite religionis votum in tale subsidium commutari propria auctoritate posset, quod non est dicendum. Si autem votum absque vlla temporis determinatione emissum est: cum tunc obligatio eius latitudinem habeat, ex circumstantiis extrinsecis restringi, vel ampliari tempus executionis potest: ac proinde ex necessitate fratrum, & a fortiori fororum extendi tempus obligationis potest pro prudentis arbitrio. Hucvique Palaus loc. cit.

3. Verùm his non obstantibus sententiam Sanchez nouissimè amplectitur Egidius Trullench in Decalog. tom. 1. lib. 2. c. 2. dub. 23. num. 10. Et quia in casu contingenti de quo interrogatus fuit in sorore vouentis propter paupertatem magnum periculum pudicitiae adeat: ideo illi consului ut votum religionis differret per aliquod tempus, vel ad maiorem cautelam peteret ab Episcopo dispensationem: quam quidem concedere posse, docet Trullench loco citato, quia non in substantia voti, sed in sola dilacione exequendi dispensat. Tom. VIIII.

RESOL. XXXIV

An qui vouit ingredi Religionem, si per annum in fornicationem non incidit, si in dicto anno culpa sua fornicetur, teneatur adimplere votum? Idem est dicendum de illo, qui vouit sub conditione, si imperet sanitatem, intra mensem, & ob intemperantiam illam non obineat. Ex part. 9. tr. 4. & Misc. Ref. 101.

§. 1. Affirmatiuam sententiam docet Sanchez in sum. tom. 1. lib. 4. c. 23. n. 47. & 49. Azor. part. 1. lib. 1. c. 20. q. vlt. Riccardus in 4. dist. 38. art. 2. Angelus de votum 1. §. 10. Nauarrus in manual. c. 12. n. 42. & Naldus in sum. ver. votum n. 33. quia in dicto vouendi modo tacite quis promissile censetur, quoddam saltem ad quem declinandi peccatum conatum adhiberet, vel saltem dolo non vti: hæc opinio est probabilis.

2. Sed non minus probabilem negatiuam opinionem esse puto per ea, quæ adducit Suarez de Relig. tom. 2. lib. 4. de voto, c. 17. num. 21. vbi num. 24. sic ait, Si quis vouit ingredi Religionem si per annum intergrum à fornicatione ablineat, quacumque ratione, malitia, vel praua intentione non ablineat, licet forte peccet contra votum, postea non teneri ingredi, quia conditio non fuit impleta, nec impleri potest, nec ex peccato orta est obligatio, quam votum ipsum per se non induxit, nec sequitur tale votum esse frustrâ, nam satis est, quod obliget tum ad gratitudinem, si beneficium illud vouenti conferatur, tum ad procedendum sine fraude & dolo, & consequenter ad peccandum, si aliter vouens se gerat, etiam si ad recompensationem non obliget. Ita Suarez. Igitur, regulariter loquendo, vouens non videtur obligandus ad voti adimpletionem non adimpleta conditione, quia vouens non censetur se voluisse obligare, nisi posita tali conditione; quamuis ergo ex causa, vel culpa vouentis conditio non ponatur in esse, votum non obligat, & ita etiam præter Suarez docet Bonacina in editione nouissima in Decalog. præc. 2. diff. 4. q. 2. punct. 2. & alij penes ipsum. Vnde apparet his diebus probabiliter in facti contingentiã docuisse non teneri ad votum adimplendum, si quis voueat sub conditione, si imperet sanitatem intra mensem, & ob intemperantiam non obineat, licet contrarium etiam probabiliter doceat Sanchez vbi supra num. 46.

Sup. hoc in ref. seq. per totam, & lege supra §. vlt. ref. 16.

Sup. hoc lege doctrinam Resolutionum not præteritæ, & ex illis inferes quid sup. hoc.

RESOL. XXXV.

An, qui vouit, vel iurauit sub conditione, & conditio conditionem impedit, teneatur ad votum, & iuramentum? Et an, qui vouit Religionem ingredi, si Deus illum conseruet ab aliquo peccato, non teneatur, si ex quacumque negligentia illius peccati tentationi succumbat, sed solum, quando data opera, ut voti obligationem effugiat? Ex part. 9. tr. 8. & Misc. 3. Ref. 3.

§. 1. Difficilis quæstio, & de qua mihi olim magna altercatio fuit cum quodam viro docto Societatis Iesu, & mihi amicissimo Patre Iosepho de Augustino, ut scripsi in part. 4. tr. 4. res. 101. Ponamus exemplum: aliquis, v. g. vouit, se Religionem ingressurum, si spatio anni peccatum fornicationis cum Dei gratia vitauerit, vel si morbo liberatus fuerit: postea vero fornicetur, vel intemperatè viuat ob eam maximam causam, ne voto teneatur. Prima opinio affirmat: & ita docent duodecim Doctores, quos citat, & sequitur Fagundez in Decalog. tom. 1. præcept. 2. lib. 2. cap. 30. n. 7. Quibus adde Trullench in Decalog. tom. 1. lib. 2. cap. 2. dub. 27.

Quæ hic est rel. antecessæ, & lege supra §. vlt. ref. 16.